

Dina Sabitova

Hiiri Glikeria ja ihanat unet

(kirjasta ”Hiiri Glikeria. Värikkäät ja raidalliset päivät ”)

Hiiri Glikeria päätti hankkia kellon.

Tavara tarpeeton, mutta todellakin kaunis.

Ja Glikeriahan pitää kauneudesta. Lipaston ylälaatikossa Glikerialla on paljon kaunista ja tarpeetonta tavaraa. Jokaisella tavaralla on oma pussukka, laatikollinen tai rasia.

Kaikki hänen ystävänsä ja tuttavat tietävät: parempi kun heittää tarpeeton tavara roskakoriin on vietävä se Glikerialle. Glikeria ilahtuu ja panee sen lipaston ylälaatikkoon. Siellä on kaikki järjestetty tarkasti. Siniset joulukuusikoristeiden sirpaleet ovat valkoisessa laatikossa, joka on päällystetty sinisellä karkipaperilla, kun taas punaiset sirpaleet ovat (tietenkin) hopeaisessa sipsipussissa. Persikan luut ovat keksirasiassa ja napit on pujotettu siimalle.

Ja niin edelleen.

Joka keskiviikko Glikeria työntää ulos lipaston laatikon ja ihailee keräämiään tavaroita. Joskus tämä saattaa tapahtua jopa tiistaina.

Niin paljon kaikkea on Glikerian lipastossa: samettinaruja, silkkinauhoja, yksinkertaisia helmiä ja helmiä koristettuja helmiefektillä, rikkinäiset kynisakset, posliinikuppien siruja missä on kukkia, peilin sirpaleita, tumman suklaan paketteja, jokisimpukoita, ulkomaanlaisia kolikoita, vaahterahelikoptereja, kolme oikeaa kristallinpuhdasta hajuvesitulppaa, mokkanahkakassin lukko, pikkuinen kuparijousi, marmeladilusikka, viisi taustakuvatappia missä on tähtiä hatuissa, kuivattu vikuna, kiillemurskat, tiikerikuviolla vaurastettuja vesimelonin siemeniä, ja persikan luut ja napit te olette jo nähneet...

Mutta kelloa ei ole.

-- Minä tarvitsisin kellon, sanoi Glikeria myyjälle kaupassa.

- Erittäin hyödyllinen tavara! Totesi myyjä.- Tässä paras kellomme.

Glikeria mietti: ”jos kello on hyödyllinen- niin sitä on käytettävä.”

Glikeria ei osaa käyttää kelloa.

- Ripusta kello seinälle ja katso sitä aina välillä. Sanoi myyjä.

-Omituinen myyjä, mietti Glikeria. – esimerkiksi suklaan käärrpaperit minä kaivan ne kansiosta ja katson niitä. En voi käyttää niitä mihinkään muuhun. Ne ovat todella värikkäitä ja ihanan turhia.

- Jos kelloa voi vain katkoa, se tarkoittaa sitä, että ne eivät tee mitään tärkeää. Ostan. Päätti Glikeria.

Hän vain määritteli naulan minne kello oli ripustettava: neilikkaan yksinkertaiseen va taustaiseen. Sen jälkeen hän kiirehti kotiin kellon kanssa.

Kello on ripustettu seinälle. Glikeria ihailee kelloaan. Kello koputtaa kauniisti pitkällä hännällään ja kellon nuolet kimaltelevat.

Sitten yksi Glikerian tutuista soitti ja sanoi:

- Taisin kuulla, että sinä ostit kellon?
- Kyllä, ja parhaimman- vastasi Glikeria vaatimattomasti.
- Elikäs tulet meille kylään oikeaan aikaan?

- Todellakin,- nyökkäsi Glikeria kuuliaisesti. – olen jo valmistautumassa.
- Eli puolen tunnin kuluttua?-epäilevästi kysyi tuttu.
- Puolen tunnin kuluttua, suostui Glikeria.
- Entäs , 15 minutin kuluttua?
- Viidentoista minutin kuluttua,-oli Glikeria väitämättä ja istahti katselemaan kelloa.

”Hienolta kuullostaa- viisitoistaminuttia”, tuumaili Glikeria.- Pitäisi muistaa vielä kysyä tutulta, mitä se tarkoittaa.

Yhtäkkiä joku alkoi surista! Ja sitten pamahti! Ja vielä kerran!

- Ai! Apua! Hiljentykkää heti! Minä pelkään! huusi Glikeria.

Kello ei kuitenkaan kuunnellut häntä ja hiljentyi vasta silloin, kun itse sitä halusi.

”Kohta on yö,- mietti Glikeria ryömitessään pois pöydän alta. ehkä ei kannata jättää kelloa kotiin.”

Ja vei kellon ulos ulos.

Koko yön kello surisi ja pamahteli. Glikeria tarkkaili niitä piiloutuessaan verhon taakse.

Aamulla hän ripusti sen taas seinälle.

- Tämä on liian villi kello, huonosti koulutettu. Löytyisikö teiltä jonkinlaiset pienet, kiltit?

- Tässä teille pienimmät. Ne ovat kylläkin rikki. Ovat koko ajan myöhässä”, sanoi myyjä ja antoi Glikerialle lakatun puulaaatikon. Laatikossa joku napsutti hiljaa kieltään.
- Ostin itselleni kellon. Pienen ja hyvin koulutetun, kertoi kaikille Glikeria.

Yöllä Glikeria asettelee kellon nukkumaan lipaston ylimpään laatikkoon. Justiinsa marmeladilusikan ja jokisimpukoiden väliin. Siellä ne kaikki näkevät hiljaisia ja hyviä unia.

Kello on todelakin manuaalinen.

Öisin ne eivät kuorsaa, eivätkä herättele Glikeriaa.

Ja se, että kello on myöhässä- niin ne eivät tänään minnekkään kiirehdi.

Samoin, kun Glikeria.